

המשבר בהדסה: היום ייפגשו נציגי הורי הילדים החולים עם נשיא המדינה

מאות ילדים חולי סרטן והורים, יחד עם חניכי תנועת הצופים, צעדו אתמול מאוהל מחאה בירושלים לבית הנשיא תחת הכותרת "ילדי ירושלים רוצים לחיות". היום ייפגשו נציגי המדינה ראובן ריבלין עם נציגי הורי הילדים המטופלים במחלקה ההמטוראונקולוגית. בלשכת הנשיא ציינו שמדובר ב"שיחה פתוחה וכנה" שנועדה לקדם פתרון למשבר.

בתוך כך, התפטרו הרור פאים מהדסה גורמת לקרע בין 40 המומחים להמטוראונקולוגיה בישראל. לאחר שפרופ' יצחק יניב משניידר, מבכירי המומרים חים בישראל, הביע גיבוי פומי בי ברופאים המתפטרים, ענה לו רופא בכיר אחר, ד"ר יורם נוימן, מומחה להמטוראונקולוגיה ילדים בשיבא: "אין חולק על העובדה שמיקי (מנהל המחלקה שהתפטר) וחבריו רופאים מצוינים, אולם המאבק חסר הפשרות שאותו הם מנהלים על גב החולים שלהם אינו מוסרי ואינו ערכי. עזיב תם של כל הרופאים במחלקה לא היתה מוצדקת, וסירובם לשוב לאחר שהסכימו למרבית דריי שותיהם אינו מובן".

מיטל יסעור בית-אור

המומחים, אתמול

אני ומאות ילדים נשארו בלי "בית" לסרטן שלנו

אני עופר אברהם, בן 17, נולדתי עם מום בלב ולאחרונה גילו לי גידול במוח
● רק דבר אחד מעיב על האופטימיות שלי: הסכסוך בהדסה ● טור מיוחד

עופר עם חברתו הטובה יעל הרש

עופר אברהם עם אמו ורד

עופר אברהם

אני עופר אברהם, בן 17 ממבשרת. אני נער אופטימי, שמח מטבעי וחייכן בדרך כלל. למה אני מציין זאת? כי לרבים מכם זה ייראה קצת מוזר כיוון שאני חולה בסרטן. סרטן מהסוג הקשה. יש לי גידול בראש. ובכלל – החיים שלי לא היו אף פעם פשוטים.

נולדתי עם מום בלב, עברתי שני ניתוחים, כל חיי "ביליתי" הרבה בבתי חולים וכאילו זה לא מספיק – בינואר האחרון, רק לפני חצי שנה, גילו לי את הגידול במוח.

אז כן, לחלק מהאנשים זה קצת מוזר שאני מסרב לשקוע בדיכאון, שאני מסרב להיות עצוב ונשארתי נער חיובי ושמח בסך הכל.

יש דבר אחד בלבד שמעיב על האופטימיות הטבעית שלי – אנשים עם אגו, שהורסים את הסיכוי שלי להחלים; שיקולים פוליטיים ולא ענייניים שאף נער בגילי לא אמור להבין בהם.

כשגילו אצלי את הסרטן עברתי טלטלה רצינית. לא הבנתי מאיפה זה נפל עלי. הגעתי למחלקה ההמטוראונקולוגית בהדסה ופגשתי רור פאים מלאכים, רופאים שעשו מעל ומעבר עבורי. הם לא רק טיפלו בי פיזית. הם תמכו, עודדו, התקשרו אלי הביתה, ביקרו – עשו הכל כדי

לתת לי כתף ואוזן קשבת.

אבל אז, הכל התחיל להתנפץ. פתאום מצאתי את עצמי קשור לס" כסוך בלתי מובן, ובתוך חודשים ספורים הגעתי לסיטואציה שאני בלי הרופאה שלי, ד"ר איריס פריד. מסביב אני שומע מלא דעות לגבי מי צודק ומי אשם, ולי זה לא אכפת. אני רק רוצה את הרופאה שלי במי חלקה שלי.

בחצי השנה הזאת עברתי ניתוח, הקרנות, כימותרפיה. סבלתי מתור פעות לוואי קשות ומכאבים. מה שהחזיק אותי זו התמיכה מהסביבה הקרובה אלי, שהיא הרבה הכי חשוב.

בזכות אמא, המשפחה והחברים אני שורד את זה.

אבל גם לרופאה שלי היה חלק חשוב במעגל התמיכה הזה – וע" כשיו מה? מי אמור לתמוך בי מההיבט הרפואי? אני ועוד מאות ילדים בירושלים נשארו ללא מח" לקה, ללא "בית" לסרטן שלנו. זה לא הגיוני בכלל שאנחנו צריכים לשבת ולחכות שמישהו מלמעלה יקבל שכל.

אני רוצה לצרוח לכולם – תתבגרו!!! אנחנו הילדים ואתם אמורים להיות המבוגרים האחראים. איפה ראש הממשלה? איפה

לרופאה שלי היה חלק חשוב במעגל התמיכה. אני שומע מלא דעות לגבי מי צודק ולא אכפת לי. אני רוצה את הרופאה שלי במחלקה שלי

קלאב הוטל
הדור הבא

למבצעים חייגו: 8771*
clubhotels.co.il

